

Immigració i asil: cal una política europea comuna

El comissari de Justícia, Llibertat i Seguretat analitza els fluxos migratoris als quals ha de fer front Europa, als quals qualifica d'oportunitat per a la recuperació demogràfica però també de repte per a la integració dels nousvinguts

JACQUES BARROT, Vicepresident de la Comissió Europea i responsable de Justícia, Llibertat i Seguretat

EL PUNT, 19.06.08

Enmig dels daltabaixos de la globalització, Europa ha de fer front a l'augment dels fluxos migratoris. Des del 2002 han entrat cada any entre un 1,5 i 2 milions d'immigrants a Europa.

La immigració representa alhora una oportunitat i un doble repte per a Europa. Una oportunitat perquè és un element clau de la recuperació demogràfica i del nostre dinamisme econòmic. De cara al 2060, la població activa d'Europa haurà disminuït en 50 milions de persones, encara que els fluxos migratoris es mantinguin al nivell actual. De manera que tenim més necessitat que mai d'una Europa oberta a la mà d'obra, a les competències i als talents de tots aquells immigrants que arribin legalment a casa nostra. Un doble repte perquè Europa ha d'afavorir l'esforç d'integració dels immigrants legals. És un factor vital de la nostra riquesa cultural i condició sine qua non de l'èxit d'aquesta immigració legal.

Però Europa també s'ha de mostrar inflexible amb la immigració irregular, que desacredita la política d'immigració legal, fa fràgil la cohesió social i

porta en germen el risc de capteniments xenòfobs inacceptables. La lluita contra la immigració irregular, però, ha de respectar en tot moment la dignitat d'aquelles persones que es veuen obligades a fugir dels seus països d'origen foragitats per la misèria, la persecució o la desesperació.

Davant de la importància i la complexitat de tota aquesta qüestió, Europa no té cap altra alternativa. Ha de reforçar la seva política comuna d'immigració establint una autèntica gestió dels fluxos migratoris concertada alhora entre els estats membres i amb els països tercers.

Aquesta política comuna d'immigració s'ha de guiar per dos imperatius: la solidaritat i el respecte per la persona.

Això és una evidència en una Europa que s'ha convertit en un espai sense fronteres. Hem de crear un marc comú, mecanismes de col·laboració eficaços que permetin consolidar la confiança mútua entre els estats membres i compartir l'esperit de responsabilitat.

Aquest marc europeu de solidaritat s'ha d'aplicar tant a la immigració legal com a la il·legal.

Hem de millorar la nostra política comuna de concessió de visats aprofitant els avenços tecnològics, la biometria i la creació de bases de dades compartides.

També hem de mantenir-nos units i ser eficaços per controlar les fronteres exteriors en un entorn en el qual alguns estats membres estan més exposats que d'altres a l'arribada constant de clandestins. S'ha de reforçar l'agència europea Frontex, que coordina l'activitat de la policia

de fronteres dels estats membres. Amb més mitjans i una capacitat d'intervenció més eficaç es podran evitar les tragèdies que veiem repetir-se cada any al Mediterrani.

Els fons comunitaris han de permetre també que els estats membres que se les han d'haver amb una forta pressió migratòria puguin fer polítiques de gestió de les fronteres i d'acollida amb les quals estiguin d'acord tots els estats membres. La solidaritat financera europea hi tindrà tota la seva raó de ser.

Però la solidaritat també s'ha de reflectir en una estreta col·laboració amb els països tercers tant pel que fa a la immigració regular, com a la irregular.

Hem d'evitar que la circulació de matèria grisa, que caracteritza la globalització, es converteixi en una fuga de cervells per als països d'origen. Per evitar-ho, Europa té previst fer i multiplicar una sèrie d'«acords de mobilitat», que fomentaran la migració circular des treballadors altament qualificats i permetran que tant els emigrants com la Unió Europea i els països d'origen hi surtin tots guanyant.

Alhora hem de seguir convencent els nostres interlocutors dels països tercers perquè col·laborin amb Europa en la lluita contra la immigració irregular mitjançant l'acceptació de normes sobre readmissió dels seus ciutadans.

L'acollida de refugiats continua sent una prioritat per a la UE. Europa ha posat els fonaments d'un règim d'asil europeu comú. Però queda molt per fer.

El pla d'acció presentat per la Comissió permetrà que Europa s'orienti progressivament cap a una autèntica harmonització dels procediments relacionats amb el dret d'asil, que hauria de donar lloc a una instrucció comuna de les sol·licituds. A aquesta convergència normativa s'hi ha d'afegir una més gran col·laboració en qüestions d'ordre pràctic entre els estats membres. La creació d'una oficina europea serà una eina molt útil que facilitarà aquesta col·laboració i permetrà que tots els refugiats rebin un tracte idèntic i es beneficiïn a tot arreu del mateix nivell de protecció.

També és urgent millorar les condicions d'acollida dels refugiats, perquè en aquest àmbit les normes són mínimes i de vegades clarament insuficients. Tinc previst desplaçar-me personalment a aquests centres d'acollida per avaluar de primera mà la gravetat d'aquesta problemàtica.

L'imperatiu del respecte a les persones també haurà de guiar les mesures que ha d'adoptar Europa en el marc de la lluita contra la immigració irregular.

Així mateix, vetllaré pel respecte més escrupolós de les disposicions de la Carta Europea dels Drets Fonamentals i perquè es respecti també l'interès dels menors en el marc de l'aplicació de la directiva sobre el retorn dels immigrants il·legals.

No oblidem que la immigració il·legal és una porta a tota mena d'abusos, explotacions i noves formes d'esclavatge inacceptables. El recurs a la mà d'obra clandestina mereix ser sancionat, per no parlar del tràfic d'éssers humans, que exigeix tolerància zero.

Finalment, els estats membres no poden passar de puntetes sobre el fet que algunes regularitzacions massives tenen el risc de ser vistes com una crida a la immigració clandestina.

Per a Europa la gestió dels fluxos migratoris és una de les proves més importants de la seva capacitat de dissenyar, tal com va dir Jean Monnet, «la manera d'organitzar el món de demà».

La Unió Europea s'ha d'inspirar en els principis que acabo d'esmentar i ha d'avançar decididament cap a una política comuna d'immigració i d'asil.

El mètode comunitari, basat en uns fonaments jurídics sòlids i cada vegada més perfeccionats, és el més capaç de suscitar en matèria d'immigració legal i il·legal la confiança dels ciutadans, de fer coherents entre si les polítiques dels estats membres i d'aconseguir que Europa parli amb una sola veu amb els països tercers.

Però una política comuna d'immigració i d'asil exigeix la complicitat de la gent. És per això que en la pròxima presidència francesa de la Unió es vol proposar un gran pacte que comprometi tots els europeus. Només si ens mantenim units podrem ser els europeus cada vegada més forts i capaços de fer front a aquest repte.

Com a comissari de Justícia, Llibertat i Seguretat, m'esforçaré per engegar una etapa fecunda de definició i construcció d'una visió europea comuna en matèria d'immigració.